

1. STUDIJA

BOŽANSKI ODREĐENA POSEBNA VREMENA I RAZDOBLJA

Vremena i razdoblja koja je Bog odredio—Zašto nisu mnogo jasnije navedena—Otkriveno u pravo vrijeme—Žarka želja da se upozna vremena i razdoblja pohvalna—Greške adventista—Stvarni cilj vremenskih proročanstava—Naše sadašnje stajalište—Cilj poglavlja koja slijede.

KAO što smo u „PLANU VJEKOVA“ nastojali izložiti istaknute obrise božanske pripreme za ljudsko spasenje sa čisto Biblijskog gledišta, tako je svrha i ovog sveska pokazati, na temelju istog autoriteta, da različita obilježja tog plana imaju točno određena vremena i razdoblja za njihovo ostvarenje; da toliko daleko koliko je taj plan napredovao, svako daljnje njegovo obilježje ostvarilo se točno na vrijeme; i da je sada blizu *vrijeme za njegov* vrhunac u blagoslivljanju svih naroda na zemlji. (1. Mojs. 28:14; Gal. 3:16)

Tijekom dugih stoljeća Evanđeoskog doba, Crkva, se kako ju je njen Gospodin uputio molila, „Neka dođe kraljevstvo tvoje! Neka bude volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji!“ Međutim poput pospane djece, jer je vrijeme bilo jako dugo, mnogi su gotovo zaboravili važnost riječi koje sada čini se kao da umiru na njihovim usnama. Sve takve čija su srca još uvijek

vjerna Gospodinu podsjećamo na riječi Apostola Pavla, „već je došao čas da se probudite, jer nam je sada spasenje bliže nego kad smo postali vjernici. Noć je poodmakla, dan [Milenija] se približio.“ Da, on je čak pred vratima. Kraljevstvo je nebesko sada blizu, ne samo u svom embriotičkom ili početnom stadiju, kako je to bilo prilikom prvog dolaska našeg Gospodina (Mat. 3:2), nego u smislu kako je on objavio da ono tek ima doći (Ivan 18:36, 37)—„u moći i velikoj slavi.“

Međutim, samo oni koji su pažljivo proučavali Plan vjekova će biti pripremljeni cijeniti učenje ovog sveska glede božanski određenih vremena i razdoblja za razvoj različitih obilježja tog plana, i za njegov konačan vrhunac. Nadamo se da nitko neće početi proučavati ovaj svezak, a da prethodno nije shvatio pouke prethodnog sveska. U suprotnom on za njih neće biti hrana u pravo vrijeme. Istina je hrana u pravo vrijeme jedino onda kada smo mi spremni prihvatiti je. Dijete nije pripremljeno da riješi matematički problem sve dok najprije nije bilo poučeno korištenju brojki i jezika. Jednako je tako s božanskom istinom: ona je izgrađena korak po korak, i kako bi smo mogli steći razumijevanje iste mi se moramo penjati po pripremljenim stepenicama—pažljivo, naravno, dokazujući Biblijom svaki korak kojeg napravimo, no ne bojati se napraviti korake kada utvrdimo da imaju čvrsti temelj. Jedino oni koji imaju bezuvjetnu vjeru u Boga, i kojima je „Tako kaže Gospodin“ kraj svake sumnje i kontroverze, mogu biti vođeni Duhom Božjim u naprednu istinu kako im se otkriva—vođeni u nove stvari, isto tako kao i utvrđeni u starim stvarima istim autoritetom.

Jedino takve Bog želi voditi. Na kraju doba, kad je vrijeme žetve, mnogo istine treba biti otkriveno, što Bog nije obznanio u prošlosti, čak niti svojoj najvernijoj i predanoj djeci. Prorok

Habakuk je objavio (2:3) da *u vrijeme kraja*, vizija, glede slavnog završetka Božjeg plana, treba govoriti i da neće lagati; i da će nekoj Božjoj djeci govoriti toliko jasno da će oni biti u stanju, kad ih se uputi zapisati to na ploče; kako bi onda drugi uz pomoć toga bili u stanju čitati to jasno: i Danijel (12:4, 9, 10) je također objavio da spoznaja treba biti povećana, i da bi mudri (vjerom) trebali razumjeti viziju.

Naš cilj ovdje nije proricati iz obilja ljudske mašte, niti i u kojem smislu biti mudriji od onog što je zapisano u Svetom Pismu. Prema tome odbacujući svako ljudsko razmišljanje, držimo se blizu izvora božanske istine, nastojeći čitati proročanstvo u svijetlu proročanstva i njegovog očitog ispunjenja; i razjasniti na pločama ono što je Bog rekao da treba biti zapečaćeno, i što se prema tome ne bude moglo razumijeti prije vremena kraja, ali za koje je on dao jamstvo da bi se tada trebalo razumijeti.

U ovom svesku mi nudimo lanac svjedočanstva o temi Božjih određenih vremena i razdoblja, u kojem svaku kariku smatramo biblijski jakom, dok kad na njega gledamo u cijelosti, svaki dio u odnosu na drugi, daje dokaz o planu koji je toliko širok i sveobuhvatan, toliko dubok dizajn, toliko savršen sklad, kako se jasno očituje studioznom i pobožnom tražitelju kao nešto preko širine i dubine ljudske misli, pa prema tome ne može biti ljudskog porijekla.

Utvrđujemo da je kraj Evandeoskog doba, kao i kraj Židovskog doba, nazvan žetvom (Mat. 9:37; 13:24, 30, 39) te da je kao i taj također, razdoblje od četrdeset godina; i da su na doba žetve posebno usredotočene zrake proročanskog svjedočanstva, posebno na žetvu ovog doba, gdje je čak i sve svjetlo Židovskog doba—zbog svog predodžbenog karaktera—

usmjereno u slavni fokus. U tom svijetlu mi sada možemo jasno vidjeti veličanstveno koračanje našeg Boga, ne samo u dugom putu prošlih vjekova, nego također i u sadašnjem djelovanju njegovog plana. I ne samo to, nego prema njegovom obećanju da će nam pokazati stvari koje dolaze (Ivan 16:13), mi vidimo s veličanstvenom jasnoćom viziju, njegovu mudru politiku blagoslivljanja svih u nadolazećem Milenijskom dobu—sve do njegovog slavnog dovršetka u obnovi svega. Mi nalazimo da se mnogi veliki i veličanstveni događaji usredotočuju na ovu žetvu: da se u njoj događa veliko vrijeme nevolje, dan Jehovin; konačno i potpuno svrgavanje Antikrista i pad Babilona Velikog; početak vraćanja naklonosti Židovima; drugi dolazak našeg Gospodina i uspostava njegovog kraljevstva; i uskrsnuće i nagrađivanje svetih.

U proročanstvu nalazimo jasno označen početak i kraj ovog razdoblja žetve, isto tako kao i događaja koji se trebaju zbiti u njemu. U biti cilj ovog sveska je skenuti pažnju na različite linije proročanskog vremena događaja koji kulminiraju u njemu i pratiti ih. Kako bi primio njegovo svjedočanstvo čitatelj će trebati imati uho za slušanje (Otkr. 2:7; Mat. 11:15) te mora očekivati da krotko odbaci unaprijed stvorena mišljenja čim prije vidi njihov nedostatak sklada sa Riječju Božjom. Onima koji tako razmišljaju i koji pažljivo i strpljivo teže za poukama ovog sveska, i u skladu sa tom pripremom, nema sumnje to će biti veliki blagoslov. Ako se njegove pouke prime u dobra i poštena srca, mi vjerujemo da će to biti snaga koja će ga odvojiti od svijeta i požnjati ga kao pšenicu za žitnicu. Naš Gospodin je osmislio da razotkrivanje proročanstava sada služi tom cilju dakle vremenu žetve u kojemu se vrši oživljavanje, žetva i odvajanje svetih, kao pšenice od kukolja.

Oni kojima je dopušteno vidjeti Božju veličanstvenu kartu vjekova, koja tako jasno prikazuje poredano uređenje, duboki dizajn i veličanstven opseg božanskog plana kako je iznešen u prethodnom svesku, trebali bi biti nestrpljivi da otkriju sve što je Bogu po volji otkriveno što se tiče njegovih vremena i razdoblja. Njihovo bi zanimanje za ovu temu trebalo biti daleko veće od onih iz prijašnjih vijekova koji nisu vidjeli velike blagoslove koji se čuvaju za sve. Vjerno Božje dijete čezne znati kada će doći Kralj slave, i knez tame biti svezan; kada će djeca svijetla svijetliti kao sunce, i tama biti raspršena; kada će sveci biti primljeni u puno božansko usvojenje, i uzdišuće stvorenje oslobođeno od ropstva raspadljivosti; i kada će slavna osobnost našeg nebeskog Oca biti u potpunosti otkrivena zapanjenom svijetu, prouzročujući da svi koji ljube pravednost naklone svoja srca u obožavanju i ljubavi i poslušnosti.

Biti bez takvih želja ukazuje na nedostatak zanimanja za i cijenjenja Božjih planova. Apostoli, proroci i anđeli željeli su i iskreno tražili znati na koje je *vrijeme* Božji duh ukazivao kroz proroke. Bogu je uvijek ugodno to zanimanje od strane njegove djece; jer premda do sada nikada nije u znatnoj mjeri zadovoljio takve želje, jer nije bilo došlo pravo vrijeme za to, on nikada niti jednom nije prekorio takvo zanimanje. Baš naprotiv, on je nazvao radoznalog Danijela miljenikom, i odgovorio je na njegov upit utoliko koliko je bilo dosljedno s njegovim planom.

Prema tome takav upit se ne bi trebao smatrati kao neispravno zavirivanje u Božje tajne. Bog bi želio da mi pokazujemo takvo zanimanje za njegove planove tako da „istražujemo Pisma“, i „pazimo na još čvršću proročku riječ,“ i da tako budemo u tom ispravnom, stavu čekanja koji će brzo razabrati istinu čim dođe

vrijeme *za to*. Skrивene stvari pripadaju Bogu, međutim otkrivene stvari pripadaju nama i našoj djeci zauvijek. (5. Mojs. 29:29) Prema tome, ako se strogo ograničimo na Božju Riječ, i izbjegavamo dokone špekulacije, na sigurnom smo tlu. Ako Božji planovi i vremena i razdoblja nisu zabilježeni u Božjoj Riječi nitko ih neće tamo naći; i Bog zasigurno nije dao preko svojih proroka i apostola zapisati a što on želi da zauvijek ostane tajnom. U pravo vrijeme i na pravi način svako zapisano obilježje božanskog plana, i njegova vremena i razdoblja, bivaju očitovana onima koji su budni; međutim cijeli nacrt plana, zajedno sa svojim vremenskim obilježjima nije se mogao razumjeti sve do razdoblja koje je označeno „Vrijeme kraja.“ (Dan. 12:9, 10) I neka bi se imalo na umu da do trenutka kada Bog želi otkriti svoje tajne, nikakvo učenje ni pobožnost ih ne može doznati. Premda su proročanstva stajala stoljećima pred očima sviju, ona *nisu mogla* biti otključana i njihove tajne čitane sve dok nije došlo pravo vrijeme.

Kada su neki od učenika došli Gospodinu radoznali što se tiče vremena uspostave Kraljevstva Božjeg, prije nego je bilo vrijeme da se to otkrije, on je odgovorio, „Nije vaše znati vremena ili prigode što ih je Otac podredio svojoj vlasti.“ (Djela 1:7) Jednom drugom prilikom, glede iste teme, on je rekao, „A o onome danu i času nitko ne zna, ni anđeli na nebu ni Sin, nego samo Otac. Pazite, bdijte i molite – jer ne znate kada je to vrijeme...A što vama kažem, svima kažem: *Bdijte!*“ (Mk. 13:32, 33, 37)

Te se riječi našeg Gospodina ne treba razumjeti da znače da nitko osim Oca *nikada neće* znati njegova vremena i razdoblja; stoga to više ne dokazuje da mi ne možemo znati ta vremena i razdoblja sada, da ih naš Gospodin ne može znati *sada*. I sama činjenica da su cijeli nacrt plana našeg Oca, i također njegova

vremena i razdoblja sada jasno vidljivi, je snažan dokaz da mi sada živimo u vremenu kraja sadašnje vladavine zla, i da svanjiva Milenijski dan, kada spoznaja treba biti povećana, i kada mudri trebaju razumijeti. (Dan. 12:4, 10) Ako proročanstvo nikada nije bilo osmišljeno tako da ga se razumije, tada ne bi bilo razumnog cilja davati ga.

Ovi Učiteljevi izričaji da Bog ne izvršava različite dijelove svog plana na slučajan, nasumičan način, nego da on ima utvrđena i *određena* vremena i razdoblja za svako obilježje svog velikog djela. I njegova beskrajna moć i mudrost jamče da ne može biti spontanosti ili odgađanja.

Te riječi također utiskuju misao da do tog vremena Otac nije otkrio nikome pa ni svom Sinu, vremena i razdoblja povezana sa njegovim planovima. Daleko od toga da opravdavamo općenitu pretpostavku, da je naš Gospodin prekorio istragu i zanimanje za vremena i razdoblja, i da je tim riječima *zabranio* takvo ispitivanje, istina je sasvim obrnuto. Njegove riječi jasno pokazuju da premda im *još nije bilo* dano da znaju vremena i razdoblja, oni će u neko vrijeme biti jako važni, i bit će otkriveni onima koji bdiju. S obzirom na činjenicu da će u neko vrijeme biti oštećeni, i da će *tada* biti veoma važni, on ih poziva da „*paze*,“ i da ne dopuste da ih nadvlada ravnodušnost, nego da stalno „*bdiju*,“ kako bi znali kada bude došlo pravo vrijeme.

Oni koji su *bdjeli* kroz cijelo doba, premda nisu vidjeli ono što su čekali, bili su ipak veoma blagoslovljeni i držani odvojenima od svijeta, čineći tako; dok će oni koji će živjeti u *pravo vrijeme* poslušno „*bdijeti*,“ znati, vidjeti, „razumijeti,“ i neće biti u neznanju, usred veličanstvenih događaja „*žetve*“ ovog doba. Onaj tko u bilo koje vrijeme zanemaruje *bdjeti*,

gubi blagoslov na kojeg je Učitelj stavio veliki naglasak, i dokazuje da je ili oslijepljen s predrasudama boga ovog svijeta, ili preopterećen sa stvarima ovog života i sadašnjim brigama, da zanemaruje svoj zavjet potpunog posvećenja Gospodinu, da traži najprije Kraljevstvo i život koji će doći.

Apostoli Petar i Pavao skreću pažnju na ovu temu o vremenima i razdobljima. Petar izjavljuje (2. Pet. 1:16) da mi ne slijedimo lukavo izmišljene priče; da je on vidio sliku slave dolazećeg Kristovog kraljevstva na gori preobraženja, kada je ugledao slavnu „viziju“ Mojsija i Ilije i Isusa u sjajnim haljinama—Mojsije predstavlja drevne dostojnike (Hebr. 11:38-40) koji će biti zemaljski predstavnici nebeskog Kraljevstva, i Ilija predstavlja „pobjednike“ ovog Evandeoskog doba—scena kao cijelina nagovješta „slavu koja dolazi“, nakon što patnje zbog pravednosti upotpune izbor prema milosti. Ipak Petar, čak dok objašnjava tu viziju, ukazuje na proročansko svjedočanstvo, govoreći, „I tako imamo *još čvršću* proročku riječ. Dobro činite što pazite na nju kao na svjetiljku što svijetli na mračnu mjestu sve dok dan ne osvane.“ (2.Pet.1:19) On je dobro znao da se sva proročanstva ne mogu u potpunosti razumijeti *tada* od bilo koga, i stoga je pozvao na stav bdijenja od strane svetaca – ne promatranja neba, nego čekanje na ispunjenje svega što je Bog rekao preko svetih proroka što se tiče obnove, i „*vremena* obnove,“ što čini veliki i važan dio njihovog svjedočanstva. On nas uvjerava da će proročanstvo imati svježije važne istine za nas, *sve dok ne svane* Dan.

Apostol Pavao izjavljuje, „A o vremenima i razdobljima, braćo, ne treba vam pisati. Jer i sami dobro znate da dan Jehovin dolazi baš kao lopov u noći (Doći će tiho, potajno, i nakon što dođe, mnogi neko vrijeme neće znati da su u njemu).

Kad budu govorili: “Mir i sigurnost!” tada će ih iznenada zadesiti uništenje (iznenada ili brzo, u usporedbi sa sporim procesima prošlih šest tisuća godina, naši su dani nazvani brzim danom pare i elektriciteta—ne iznenada kao munja, ali naglo), *kao trudovi* trudnu ženu, i neće umaknuti. Ali vi, braćo, niste u tami, da bi vas taj dan zatekao kao što bi zatekao lopove.“ (1. Sol. 5:1-4)

Sva „braća“ imaju svjetiljku, čvrstu proročansku riječ koju je spomenuo Petar, kao svijetlo na tamnom mjestu; i dok čuvaju ispravan stav braće, kao vjerni, krotki i ponizni istraživači Riječi, oni nikada neće biti u tami: *oni* će uvijek imati istinu pruženu kao hranu u *pravo vrijeme*. Oni koji tada žive u potpunom skladu s Bogom neće biti ostavljeni u neznanju potrebne istine, da pipkaju svoj put u mraku sa svijetom. Abraham i Lot su *unaprijed* znali za uništenje Sodome, Bog je rekao, „Zar da ja skrivam od Abrahama što ja kanim učiniti.“ (1. Mojs. 18:17) Noa je saznao za potop na vrijeme kako bi izgradio arku, i bio je obaviješten o *samom danu kad* bi trebao ući u nju. Isto tako prilikom prvog adventa, Šimun i Ana, i mudri ljudi Istoka, znali su da treba očekivati Mesiju. U stvari tada je očekivanje bilo općenito. (Luka 2:25-38; Mat. 2:2; Luka 3:15) I ako se Bog tako ophodio s kućom slugu, zar će učiniti manje za kuću Sinova? Naš Gospodin i Glava je rekao, „Više vas ne zovem slugama, jer sluga ne zna što čini njegov gospodar. Vas pak nazvah prijateljima, jer vam *obznanih sve što sam čuo od Oca svojega*.“ Naš će Gospodin zasigurno saznati za vremena i razdoblja u *pravo vrijeme*, budući da on treba ostvariti plan, i ako se *nije promjenio*, on će obznaniti planove onima koji su mu bliski i povezani s njim u njegovom djelu—*njegovi prijatelji, njegovi sveci*.

Razum nas stoga uči da jednako sigurno kao što je napisano, „Ta ništa ne čini Gospod a da tajnu svoju ne otkrije svojim slugama prorocima“ (Amos 3:7), i da većina onoga što im je otkriveno nije bilo za njih, nego za nas, Evandeosku crkvu (1. Pet. 1:12), tako je sigurno i da sveti neće biti ostavljeni u tami, nesposobni razabrati, kada dan Gospodnji dođe. On neće doći na *njih* kao lopov ili zamka – nespreme; jer oni će bdjeti, i imat će obećano svjetlo na tu temu kada za to bude vrijeme.

Apostol navodi zašto je iznio potvrdnu tvrdnju da ćete vi, braćo, poznavati vremena i razdoblja kad za to bude vrijeme, i da nećete biti u tami, govoreći (redak 5), „Svi ste vi sinovi svjetla i sinovi dana.“ Takvi su začeti istinom i razvili su se sve više i više do savršenog dana – kojem pripadaju. (Jak. 1:18; Ivan 17:17, 19)

Zapazi kako pažljivo imenice *vi*, i *oni* u ovom i drugim recima, razlikuju klase o kojima govore—svece i svijet. Spoznaja koju će sveti imati u dan Gospodnji uspoređena je s neznanjem, od strane svijeta, o značenju i tendenciji značajnih zbivanja—„Ne treba *vam* pisati...“ „Kad *budu* govorili: Mir i sigurnost! Tada će na *njih* iznenada navaliti propast...i neće umaknuti. Ali *vi*, braćo, niste u tami, da bi vas taj dan zatekao kao što bi zatekao lopove, jer *vi* ste svi sinovi svjetla i sinovi dana“ „Pazite“ kaže naš Gospodin, „na sebe da *vam* se srca ne zaokupe prekomjernim jelom i opijanjem i ne opterete životnim brigama te da vas taj dan ne zatekne i ne iznenadi kao zamka. Jer doći će na sve koji žive po svoj zemlji. Stoga budite budni, (pazite na sebe i na proročansku riječ) usrdno se moleći sve vrijeme da biste uspjeli umaknuti svemu ovome što se treba dogoditi i stati pred Sina čovječjega.“ (Luka 21:34-36)

Iz toga proizlazi da ako dijete Božje, koje živi u Gospodnjem danu, ostaje u tami ili neznanju te činjenice, ono mora biti ili prezasićeno sa stvarima ovog života ili opijeno duhom ovog svijeta, ili opet preopterećeno sa životnim brigama, ili inače ravnodušno zanemarujući da bdije sa svojom svijetiljkom, koja je očišćena i gori, sa uljem u svojoj posudi—naime, s Riječju Božjom u svom srcu i umu, i s duhom istine u sebi.

Premda je mnogo toga, povezano s vremenima i razdobljima, bilo prorečeno od strane proroka, oni su priznali svoje neznanje o značenju proročanstava koje su izrekli. (Vidi Dan. 12:8; Ezek. 20:49; Mat. 13:17; 1. Pet. 1:10-12) Bilo ih je nemoguće tada razumijeti budući da su bila izražena tamnim i simboličnim jezikom, i povezana s događajima koji su tada još ležali u budućnosti. Prema tome, iako su bila zapisana unaprijed, i sačinjena kako bi svjedočila o božanskom predznanju i uređenju, ona su bila za poučavanje onima koji će živjeti u vremenu kada će se ona ispuniti, a ne za one koji su ih izrekli. (Rim. 15:4) Oni su čekali na rasplet različitih povezanih obilježja božanskog plana i ljudske povijesti, koji će, božanskom pripremom, biti otključani, i obogatiti srpljivo dijete Božje koje istražuje sa „hranom u pravo vrijeme“ za čas kušnje i potrebe u „zli dan“—dan nevolje s kojim ovo doba završava, i usred kojeg također sviče nova era ili epoha.

Prekrasna moderna naprava, koja dobro služi za ilustraciju božanske pripreme vremenskog proročanstva, je ono što se naziva Kombinirana Vremenska Brava i koristi se u nekim od najvećih banaka. Poput drugih brava koje funkcioniraju po principu kombinacije, ključ ili ručica ostaje stalno zaključana. Izvjesni posebni pokreti ručicom, poznati jedino onom koji je svjestan uređenja, su potrebni da ga otvore, dok i najmanje odstupanje od

ispravnih pokreta jedino komplicira stvar i još ga je teže otvoriti. Kombinirana Vremenska Brava dodaje neobičnu značajku, da prema rasporedu satova unutar bankovnih trezora, vrata kada se zatvore noću budu tako zaključana da ih nitko ne može otvoriti do određenog sata sljedećeg jutra; i tada, samo kao odgovor na korištenje ispravne kombinacije na koju je postavljeno zaključavanje. Time se otvaranje blagajne još dodatno vremenski odgađa na neko vrijeme (od nekoliko minuta do nekoliko sati, ovisno o želji blagajnika) što onemogućava brzo otvaranje blagajne, te u slučaju pljačke spašava glavninu gotovine u banci.

Tako je naš Nebeski Otac zatvorio i zapečatio mnoge značajke svog plana tijekom noći svojom velikom Vremenskom Bravom, koja je bila postavljena tako da spriječi njihovo otvaranje do „određenog vremena“—ujutro velikog dana obnove. I tada Jehovin Pomazanik, „onaj koji ima ključ“ i razumije kombinaciju s kojom je podešen „otvara i nitko ne zatvara.“ (Otkr. 3:7) On nam otvara tako što nam daje informacije o tome kako se treba rukovati sa ključem proročanstva od strane onih koji žele pronaći blaga beskrajne mudrosti. I mi možemo sada otključati riznice božanske mudrosti, zato što je stigao jutarnji čas—premda je još uvijek rano i nije svijetlo za svijet. Jedino će nam se pažljivom primjenom uputa, i primjenom ključa uz odgovarajuću kombinaciju koju je postavio veliki Dizajner, otvoriti njezina blaga.

Zapravo, ova ilustracija odgovara cijelom Božjem planu u svim njegovim dijelovima: Svaka značajka istine i svako proročanstvo samo je dio jedne velike kombinacije, koja se može otvoriti sada jer je jutro—jer zasuni velike vremenske Brave su povučeni. I ta veličanstvena kombinacija, jednom otvorena, razotkriva u potpunosti i veličanstveno bezgranične riznice božanske mudrosti, pravde, ljubavi i moći. Onaj koji otvara uistinu će poznavati Boga kao nikada prije.

Neka bi smo stoga razmotrili Pisma s pobožnim duhom, da možemo naučiti što je Bogu bilo ugodno pokazati nam s obzirom na svoja vremena i razdoblja. S obzirom da je odnedavno učinio jasnim veličanstvene konture svog plana, mi možemo razumno očekivati da je sada njegovo vrijeme da nas uvede u spoznaju o njegovim vremenskim obilježjima. Vremena i razdoblja bila su mudro skrivena u prošlosti, i tako su sveci bili pošteđeni od obeshrabrenja, jer put je bio dug; međutim kako se plan približavao svom slavnom završetku, prednost je svetaca da ga znaju, kako bi mogli podignuti svoje glave i radovati se, znajući da se približilo njihovo izbavljenje. (Luka 21:28) Otkrivanje vremena u „vremenu kraja“ biti će korisno i potičuće svecima, kao što bi njegovo otkrivanje prije bilo neisplativo i obeshrabrujuće.

Očito je da je naš Bog, Bog reda. Sve što on čini je u skladu s unaprijed isplaniranim planom; i njegova određena vremena i razdoblja nisu beznačajan ili nevažan dio tog plana. Zapazi da je Isus bio rođen na vrijeme—„*Ali kad se navršilo vrijeme*, Bog je poslao svojega Sina...“ (Gal. 4:4) Niti prije, niti kasnije, nego točno kada je bila punina vremena. Prva propovijed našeg Gospodina bila je na temu vremena—„*Navršilo se vrijeme* i približilo se kraljevstvo Božje. Pokajte se i vjerujte u dobru vijest!“ (Mk. 1:15) „*Krist je u vrijeme koje je za to bilo određeno umro za bezbožnike.*“ (Rim. 5:6) „*uskrnuo je treći dan [u određeno vrijeme], kao što piše u Pismima.*“ (1. Kor. 15:4) Tijekom njegove službe njegovi su ga neprijatelji često tražili uhvatiti, ali navedeno je da nisu mogli, „...*jer još nije bio došao njegov čas*“ (Ivan 7:30).

Vremenska proročanstva nisu bila dana da zadovolje nečiju znatiželju, nego da osposobe istraživača Riječi da prepozna proročene događaje *kad za to bude vrijeme*. Naprimjer: Premda je

proročanstvo označilo vrijeme i način prvog adventa, nije ga se razumijelo sve dok Krist nije došao; i tada je pomoglo onima koji su pažljivo proučavali Pisma da prepoznaju čovjeka Isusa kao Krista, poslanog od Boga po imenovanju i proročanstvu. I, upravo tako, proročanstva koja označavaju vrijeme i način drugog adventa trebalo se razumijeti upravo u vrijeme tog događaja, da nam pomognu u prepoznavanju njegovog dana kada dođe—i njegov poredak događaja i dužnosti za to vrijeme. Pojedinaac ne može čitati Stari Zavjet pažljivo a da ne zapazi važnost koju se pridaje datumima, i veliku posebnost s kojom su neki označeni, čak do u dan, premda su vrlo često vezana s onim što se može činiti kao veoma beznačajni događaji. Međutim pažljivi će istraživač utvrditi da su ti različiti datumi i kronološka ukazivanja karike u veličanstvenom lancu dokaza koji ukazuju konkretno na dva najznačajnija i najvažnija događaja u povijesti svijeta, naime, prvi i drugi dolazak Otkupitelja i Gospodara svijeta, i s tim povezanim važnim stvarima.

Činjenica da je većina kršćana ravnodušna s obzirom na te stvari nije razlog zašto bi oni koji vole njegovo pojavljivanje, i žele se naći priznatima od njega, trebali pasti u isto stanje mlakosti.

Trebalo bi imati na umu da se tjelesni Izrael, osim „prijatelja“ Božjih, spotaknuo i *nije prepoznao vrijeme* svog pohoda (Luka 19:44), i da je prorok prorekao spoticanje *obiju* domova Izraelovih—nominalnog Židovskog doma, i nominalnog Kršćanskog doma. (Iza. 8:14) Samo je „ostatak“ na kraju ili žetvi svakog doba bio spreman prihvatiti i cijeliti istine za to vrijeme, te ući u posebne blagoslove i prednosti osvita novog doba. Stoga ostaje na svakom pojedinom kršćaninu, u završnom razdoblju ovog doba, vidjeti da li je jedan od „ostataka“, a ne jedan od mlake, bezvoljne, ravnodušne mase

nominalne Kršćanske Crkve, koja će se zasigurno spotaknuti, kako je prorečeno od Proroka, od Gospodina i apostola, i kao što je bilo predočeno s pravcem tjelesnog Izraela, za kojeg je bilo objavljeno da će biti njegova sjena ili predlika.

Međutim iako će vremensko proročanstvo biti od velike koristi u svoje vrijeme, pokazujući različita obilježja Božjeg plana što se tiče žetve, itd., također je istina da je spoznaja o načinu dolaska i pojavljivanja našeg Gospodina veoma neophodna. Za to se na svom prikladnom mjestu zahtijeva posebna pažnja. U pozadini sve te spoznaje mora ležati svetost i poniznost, koji moraju utrti put za prijem omogućujući djetetu Božjem da ukloni predrasude iz svog srca i da temeljito istražuje kako bi upoznao ono što je bilo otkriveno. Tako je bilo tijekom prvog dolaska: iskreni, posvećeni i krotki su jedino razabrali vrijeme i način. Svjetovni i koji su preopterećeni, i koji su u izobilju, neće razabrati niti proročanstva ili znakove vremena koji ih ispunjavaju, sve dok žetva ne bude bila prošlost i ljeto posebne naklonosti ne bude završilo.

Na kraju ili „žetvi“ Židovskog doba, istinski ponizni i iskreni „pravi Izraelci“ su bili u stanju očekivanja koje se uvelike razlikovalo od onih ponosnih, svjetovno orijentiranih i samopravednih oko njih; tako da oni nisu samo bili više spremniji prihvatiti Božji plan kako ga je on uredio, nego su bili više spremniji slušati i ispitati istinu kad su došli u kontakt s njom. I naš Gospodin, dok je odbacio samozadovoljne, osuđivačke smicalice farizeja s tamnim ili neodređenim odgovorima, uzeo je vrijeme i pokazao brigu obznanjujući jasno i jednostavno istinu poniznim, iskrenim tražiteljima. (Mat. 13:10-17; 16:1-4; Mk. 7:1-23; Luka 18:18-30; Ivan 1:45-51; Luka 24:13-32 i 33-49; Ivan 20:24-28; 21:1-12) Ponosni i samozadovoljni, i oni koji su ih

slijedili, spotaknuli su se (Mat. 15:14) dok su ponizni i istine gladni iskreno tragali za istinom (Mat. 13:36; Mk. 4:10). I Gospodin je razložio tamne izjave takvima, i rekao, „*Vama* je dano da razumijete svete tajne kraljevstva Božjeg, a ostalima [koji nisu Izraelci uistinu] se govori u usporedbama, da gledaju, a ne vide, i slušaju, a ne razumiju.“

Jednako je tako i na kraju ovog doba. Istina ovdje, kao i ondje, odvaja iskrene i ponizne, i dovodi ih do spoznaje istine koja je sada otkrivena takvima, i jača ih i prosvjetljuje ih, kako se ne bi spotaknuli s masama nominalnih kršćana; dok mlaki i samozadovoljni odbacuju istine koje su sada otkrivene, zato jer su zaslijepljeni svojim vlastitim neispravnim stanjem srca. Stoga će biti odbačeni od Gospodina kao nedostojni da postanu njegovom nevjestom. (Efež. 4:1; 1. Kor. 9:27)

Ozbiljna je pogreška u koju su mnogi upali, pretpostaviti da je spoznaja o Božjim postupcima i planovima od male važnosti, a da su blagodati kršćanske osobnosti sve što Bog zahtijeva, i da će takvi biti spašeni zahvaljujući svome neznanju. No Biblija drugačije prikazuje te stvari! Ona nas savjetuje, ne samo da njegujemo kršćansku osobnost, nego da trajno sačuvamo to stanje srca koje će nam omogućiti da razaberemo istinu – posebno veliku o Gospodinovoj prisutnosti kad bude vrijeme za to – i kad se dogode promjene epoha. Spoznaja epohalne istine je vrlo bitna na kraju ovog doba, kao što je bila na kraju Židovskog doba. Oni koji ne razaberu tada pravovremenu istinu ne primaju ni tada pravovremene milosti. Jednako je tako na kraju ovog doba: Oni koji ne mogu razabrati sada pravovremenu istinu, zaslijepljeni nevjerom i svjetovnošću, nemogu niti primiti sada *pravovremene* milosti. Oni nisu pobjednici, pa su stoga neprikladni biti nevjestom Kristovom, i ući u slavno nasljedstvo svetih kao sunasljednici s njim. Istina, u ovom dobu, pod

nepovoljnim okolnostima za njen prijem, postaje ispit naše vjernosti Bogu, i stoga srp koji odvaja prikladne od neprikladnih – pšenicu od kukolja.

Prijekor je prirodan proučavanju vremenskog proročanstva zbog zloupotreba iz prošlosti od strane Drugih adventista i drugih, i posljedičnog neuspjeha da se očekivani događaju dese u navedeno vrijeme. Međutim, mi vidimo, da je čak i to bilo dio Božjeg plana da sakrije taj predmet od svih osim razreda kojem je to namjenjeno, dopuštajući da se prezir i podsmjeh pridodaju na to, sprečavajući tako svjetovno mudre i razborite od shvaćanja toga. (Mat. 11:25) To je nema sumnje bilo božanski plan utoliko koliko i slanje Isusa u Nazaret, prezreno mjesto, da bi se „zvao Nazarećanin“ (Mat. 2:23) premda je zapravo bio rođen u časnom gradu Betlehemu. Kao što su svjetovno mudri tog vremena rekli, „Može li što dobro doći iz Nazareta?“ tako i danas, kad se spomene vremensko proročanstvo ili bilo što u pogledu Gospodinog drugog dolaska, mnogi uzviknu „adventisti,“ kao da kažu, „Može li što dobro doći od adventizma?“—premda priznaju da se mnoga vremenska proročanstva još nisu ispunila, i da je drugi dolazak našeg Gospodina jedna od najistaknutijih tema Biblije.

Mi imamo velike simpatije prema Prvim adventistima (Židovima) i Drugim adventistima, premda je samo nekolicina uopće shvatila istine koje su im bile toliko privlačne, bivajući zaslijepljeni *lažnim očekivanjima*. Naši adventistički prijatelji propustili su shvatiti i način i svrhu Gospodinovog povratka kako to naučava Biblija; posljedično oni nisu očekivali „vidjeti ga kakav uistinu *jest*,“ nego kakav je *bio*. Oni su smatrali da je svrha njegovog dolaska ispuniti srca svih osim svetih sa razočaranjem i užasom; da je njegov cilj skupiti izabrane, uništiti ostatak čovječanstva, i spaliti svijet. Imajući takve ideje, oni su koristili vremenska proročanstva kao bič da tuku i odvuku svijet Bogu.

Međutim svijet je sve to hladno promatrao, i rekao da su to bili nerazumni zaljubljenici, i da ako ima Boga, da je on zacijelo mnogo razumniji i pravedniji od toga. Prezir svijeta rastao je sve više, nakon što su oni uvijek iznova prorekli brodolom materije i slom svijetova, i njihova su predviđanja uvijek iznova propala—sve do sada samo spominjanje vremenskog proročanstva je primljeno uglavnom sa nevjerjatnim podsmjehom, ili sa čak otvorenim prezirom, čak i od kršćana koji dobro znaju da proročanstva i kronologija sačinjavaju veliki dio Božjeg otkrivenja.

Međutim blagoslovljen je onaj

„Koji ostaje postojan pred svijetom koji je tamno namršten,

Niti se osvrće na njihov preziran osmjeh;

Koga mora nevolja ne mogu utopiti,

Niti Sotonine spletke prevariti.“

Međutim Bog je pružio vremenska proročanstva ne u takvu svrhu, niti mi pokušavamo obratiti svijet na takav način; jer on traži one koji će ga obožavati duhom i istinom (Ivan 4:23), a ne takve koji zastrašeni ulaze u njegovu službu. Ako je on želio ljude kroz strah potaknuti na poslušnost, tada bi osmislio mnogo uspješniju metodu od objavljivanja *vremena* – kao što je pokazao slučaj naših adventističkih prijatelja. Vremensko je proročanstvo bilo dano, ne da uzbuni svijet—niti za svijet uopće—nego da prosvjetli, ojača, utješi, ohrabri i vodi *Crkvu* u teškim vremenima na kraju doba. Stoga je napisano, „Nitko tko je zao neće to razumjeti, ali razumjet će oni koji su razboriti.“ Time ovo postaje hrana u pravo vrijeme i ona će s drugom hranom ojačati one koji ju koriste, tako da će biti 'nakon što učine sve što je potrebno, *ostati postojani*' — u dan nevolje s kojim ovo doba završava. Pomoći će im da razumiju veličanstvene događaje koji se odvijaju oko njih, tako da neće biti ni savladani strahom i strepnjom, niti

zaokupljeni s projektima i lažnim teorijama—lažno nazvane spoznaje—s kojom će ovo vrijeme obilovati. I uostalom oni mogu biti u proždirućoj vatri (nevolja), svjedoci za Boga i njegov plan, i učitelji naroda—koji upućuju na slavni ishod Jehovinog plana, podižući uvis 'znak zborni za narode'. (Iza.62:10)

To je cilj vremenskog proročanstva, i koliko važan, kako neophodan—, da Božji čovjek bude posve sposoban i potpuno opremljen za svako dobro djelo“ u ovo vrijeme. Bez tih proročanskih vremenskih dokaza, mi možemo vidjeti događaje ovog Dana Gospodnjeg, ali ne znati ništa o tome, niti o našim dužnostima i prednostima u njemu. Neka stoga nitko od istinski posvećenih ne bi podcjenio te proročanske vremenske dokaze, koji su bili osmišljeni da vode naše riječi i djela u ovo vrijeme samog Svanuća Milenijskog dana, prije sunčevog izlaska, dok svijet i nominalna crkva još uvijek spavaju, u neznanju i ne obazirući se na epohalne promjene koje se sada događaju. Ti proročanski vremenski dokazi bili su velikim dijelom Božje sredstvo da privuku pažnju pisca potpunije i pažljivije drugim obilježjima božanskog plana. Poklanjanje pažnje tome mora rezultirati u trajnoj koristi za istraživača, ne samo da ga obaviještava o „sadašnjoj istini,“ nego također i u tome što daje snagu i životnu realnost svim Biblijskim istinama, pružajući dokaz da svi Božji planovi rade zajedno na *vrijeme*, isto tako kao i u *načinu*, za razvoj njegovih slavniha nauma.

Neuspjeh predviđanja od adventista, koji su nastojali utvrditi vrijeme za spaljivanje svijeta, itd., itd., bio je više u odnosu na karakter događaja koje se onda očekivalo a ne u vremenu. Poput Židova, oni su pogriješili gledajući na *pogrešnu stvar* u *pravo vrijeme*. To je bio sekundarni razlog njihovog neuspjeha da jasno shvate istinu, međutim primarni razlog tome je bila činjenica da

tada još nije bilo vrijeme za jasnije razotkrivanje. Pa ipak bilo je to vrijeme za kretanje svetih da gledaju na Gospodinovo pojavljivanje—da iziđu u susret Mladoženji, i razočaranje prije njegovog stvarnog dolaska—a na što je sve bilo ukazano u usporedbi našeg Gospodina o „deset djevica“, kao što će biti pokazano kasnije. Kao što je pokazano u prethodnom svesku, vatra koja treba proždrijeti zemlju u Gospodnji dan je smibolična ne doslovna; i u narednim poglavljima biti će pokazano da primjene nekih vremenskih proročanstava koje su adventisti odbacili kao neuspjeh, nisu bile neuspjeh, nego ispravna, i da ona jasno označavaju simboličnu vatru ovog vremena—koja je već u tijeku.

Adventisti, trudeći se pod poteškoćom očekivanja doslovnog spaljivanja zemlje, nastojali su pod svaku cijenu staviti sve proročanske periode u jedan zajednički dan uništenja – dvadeset četiri sata – i tako su učinili nasilje nad nekim proročanstvima nastojeći ih uklopiti i okončati s drugima. Međutim jasniji pogled na božanski plan sada otkriva savršeni sklad različitih vremenskih proročanstava, pa nema potrebe za iskrivljavanjem i nasiljem nad bilo kojim, nastojeći ih uklopiti. Kako u narednim poglavljima budemo izvršili ispitivanje glavnih proročanstava, mi ne oblikujemo teoriju i tada nastojimo uklopiti u nju sva proročanska razdoblja, nego umjesto toga mi pažljivo pratimo svako razdoblje do njegovog završetka, i tada nastojimo otkati teoriju ili plan na kojeg nam tako ukazuje veliki Otkrivaatelj tajni. Biti će utvrđeno da su red i sklad Božjeg plana jednako očitovani u svojim vremenima i razdobljima kao i u slavnim obilježjima tog plana koja smo pratili u prethodnom svesku, i koji su označeni na Karti Vjekova. I kada veliki sat vjekova udari sate naznačene na proročanskom brojčaniku, događaji koji su prореčeni sigurno će uslijediti kako ih je Bog prorekao.